

crolog *Friedrich Engels*, scris în 1895, Lenin ia drept epigraf două din versurile lui Nekrasov, dedicate lui Dobroljubov:

Ce inimă a încetat să bată?
Ce făclie a gândirii s-a stins? ¹.

Lenin apelează și la alte versuri ale bardului năzuințelor poporului rus de libertate și viață fericită, folosindu-le din nou ca epigraf în articolul *Principala sarcină a zilelor noastre*. Expresivele rînduri din poemul *Cui i-e bine în Rusia*:

Tu ești și calică
Tu ești și-nstărită,
Tu ești și voinică,
Ești și vlăguită
Măicuță Rusie!

sînt apoi reluate și în textul articolului, în acea parte a sa în care Lenin se referă la sarcinile pe care trebuie să le rezolve Republica Sovietică „pentru ca să nu mai fie calică și vlăguită și să devină, pentru totdeauna, puternică și înstărită” ².

În mod deosebit îi plăcea lui Lenin poezia lui Nekrasov *Ferice-i poetul lipsit de minie*. Demonstrînd în articolul *Șantaj politic* (1917) că burghezia îi persecută pe bolșevici, denigrîndu-i și împrôscîndu-i cu noroi, Vladimir Ilici scria: „Bolșevicii îndeosebi au avut cîntecul să încerce pe pielea lor aceste metode de prigoană ale imperialiștilor republicani. Bolșevicului i se potrivesc cunoscutele versuri ale poetului:

Dar el va desprinde aprobare,
Nu-n dulcele ropot de aplauze, ci
În strigătul surd al miniei barbare ³.

Lenin aprecia această poezie pentru patosul ei revoluționar, pentru patosul urii sociale. Într-un alt articol, *Vor putea păstra bolșevicii puterea de stat?*, după citarea aceluiași versuri, menționate anterior, Lenin conchidea:

„Faptul că burghezia nutrește față de noi o ură atît de sălbatică este o ilustrare dintre cele mai concrete a adevărului că noi indicăm în mod just poporului căile și mijloacele pentru răsturnarea dominației burgheziei” ⁴.

Dar diapazonul interesului lui Lenin față de poezie nu era restrîns în jurul unui număr limitat de poeți. În volumul *La răscruce*, P.N. Lapeșinskij relatează: „Nimeni, de altfel, nu și-l poate imagina pe Ilici ca pe un mare iubitor al poeziei, și îndeosebi al poeziei clasice cu puțin iz al vremurilor de demult. El niciodată nu ezita ca, în rarele minute ale odihnei sale, să-și arunce ochii în unul din volumele lui Shakespeare, Schiller, Byron, Pușkin și chiar ale unor poeți nu atît de importanți, ca Baratynskij sau Tjutčev. Ba, dacă nu mă înșel, Tjutčev se bucura în mod deosebit de atitudinea sa binevoitoare” ⁵.

¹ V.I. Lenin, *Opere complete*, Ediția a doua, Editura politică, București, vol. 2, p. 53

² *Op. cit.*, vol. 36, p. 89.

³ *Op. cit.*, vol. 34, p. 97.

⁴ *Op. cit.*, vol. 34, p. 311—312.

⁵ В. И. Ленин о литературе и искусстве, p. 649.